

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

HIP HOP – TANEČNÍ STYLY

Diplomová práce

(Bakalářská)

Autor: Veronika Baranová, tělesná výchova – geografie

Vedoucí práce: PaedDr. Soňa Formánková, Ph.D.

Olomouc 2012

Bibliografická identifikace

Jméno a příjmení autora: Veronika Baranová

Název bakalářské práce: Hip hop – taneční styly

Pracoviště: Katedra sportu

Vedoucí práce: PaedDr. Soňa Formánková, Ph.D.

Rok obhajoby bakalářské práce: 2012

Abstrakt:

Tato bakalářská práce se zabývá tanečními styly v hip hopu. Jedná se o „old school“ style, do kterého řadíme: locking, electric boogie (popping, the robots, electric boogaloo style), breakdance a up-rock. Definuji zde základní pojmy z oblasti hip hopu. Zabývám se historií, kulturou, soutěží, hlavními představiteli atd. Hlavním cílem této bakalářské práce je vytvořit metodickou příručku, která by zájemcům z řad běžné populace rozvinula znalosti v této oblasti. Práce postihuje rozdílnost mezi tanečními styly prostřednictvím videa, ve kterém jsou použity taneční styly – locking, electric boogie (popping) a breakdance.

Klíčová slova: tanec, street dance, stručná historie hip hopové kultury, taneční styly – locking, electric boogie a breakdance.

Souhlasím s půjčováním bakalářské práce v rámci knihovních služeb.

Bibliographical identification

Author's first name and Surname: Veronika Baranová

Title of the bachelor thesis: Hip hop – dance style

Work place: Department of sport

Supervisor: PaedDr. Soňa Formánková, Ph.D.

The year of presentation: 2012

Abstract:

In this bachelor thesis I have dealt with Hip Hop dance genres, mainly „old school“ genres that consist of locking, electric boogie (popping, the robots, electric boogaloo style), breakdance and up-rock. I have defined main hip hop terms. I have also dealt with its history, culture, competition, main performers, etc. The focus of this bachelor thesis has been to create a methodological guide for people with no previous knowledge of this topic in order to broaden their knowledge on this field. My bachelor thesis defines differences among individual dance genres, such as locking, electric boogie (popping) and breakdance that are presented by means of video.

Key words: dance, street dance, history of Hip Hop culture, dance style – locking, electric boogie and breakdance.

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracovala samostatně pod vedením PaedDr. Soni Formánkové, Ph.D., uvedla všechny literární a odborné zdroje a řídila se zásadami vědecké etiky.

V Olomouci dne 29. 11. 2012

.....

Děkuji PaedDr. Soni Formánkové, Ph.D., za pomoc, cenné rady a odborné vedení, které mi poskytla při zpracování bakalářské práce. Poděkování patří také Mgr. Vendule Hykové a tanečnickům Nikoli Ulčákové, Adamovi Chaloupkovi a Michalu Polákovi.

OBSAH

1	ÚVOD	8
2	PŘEHLED POZNATKŮ	9
2.1	Historický vývoj hip hopové kultury.....	9
2.1.1	Hip hop a hudba	10
2.1.2	Breakdance (B-boying)	12
2.1.3	Graffiti.....	13
2.2	Hip hop v Česku	14
2.3	Sdružení Czech Dance Organization (CDO).....	15
2.3.1	Obecná pravidla soutěží	15
2.3.2	Pravidla soutěžních disciplín v hip hopu	17
2.4	Soutěžní disciplíny	18
2.5	Psychosociální aspekty tance	18
3	CÍLE A ÚKOLY	20
4	METODIKA	21
5	VÝSLEDKY	22
5.1	Popis tanečních stylů „old school“	22
5.1.1	Locking	22
5.1.2	Electric boogie	27
5.1.2.1	Popping	30
5.1.2.2	The Robots	34
5.1.2.3	Electric boogaloo style.....	34
5.1.3	Breakdance.....	34
5.1.3.1	Techniky breakdance:	35
5.1.3.2	Základní prvky breakdance:.....	38
5.1.4	Up-rock	45

6	ZÁVĚRY	46
7	SOUHRN	47
8	SUMMERY	48
9	REFERENČNÍ SEZNAM.....	49

1 ÚVOD

Tanec nám umožňuje určitým způsobem vyjádřit své vnitřní pocity a sdělení. Je to jakýsi duševní projev člověka, který dává najevo své myšlenky ať už pozitivní nebo negativní. Tanec je velice atraktivní a především velice spletený po stránce umělecké a tvořivé.

Vybrala jsem si toto téma z jednoho prostého důvodu. Tanci, tedy přesněji street dancu, jsem se věnovala zhruba 6 let a můžu říci, že to byly pro mě nejlepší momenty v životě. Vždy mě dokázal pozitivně naladit a setřást ze mě určité napětí a stres. Svými zkušenostmi bych ráda vytvořila metodickou příručku, která bude zaměřena na taneční styly „old school“ ve street dance. Mými zvolenými tanečními styly jsou locking, electro boogie (popping, the robots, electric boogaloo style), breakdance a up-rock. Otázkou je, proč zrovna tyto. Mám k tomu své důvody. Jedním z nich je, že k prvním dvou mám asi nejbližší a breakdance mě hodně zajímá.

Ráda bych vytvořila metodickou příručku právě na tyto taneční styly, jelikož pro street dance mnoho českých publikací není. Tímto způsobem chci rozšířit a obohatit tuto zajímavou tematiku. Street dance zná spousta lidí především z amerických filmů a videí na internetu.

Dále bych v práci stručně nastínila a popsala hip hopovou kulturu, do které především patří také hudba a určitý styl jedinců, kteří v tomto světě žijí. Myslím si, že se hip hop stal dokonce až módní záležitostí. Ve street dance kultuře se lidé dělí na tzv. „in“ a „out“. Můžeme to pozorovat na oblečení těchto jedinců, kteří nosí vytahané kalhoty s rozkrokem u kolen, k tomu dlouhá volná trika a neodmyslitelnou pokrývku hlavy. Tím si uvědomíme, jak je tato kultura rozmanitá a zajímavá.

Pracovat s tématem jako je street dance je pro mě velice obohacující. Je to pro mě určitá výzva pokusit se rozšířit naše knihovny o tyto nové poznatky. Považuji za zajímavou zkušenost sepsat informace o postupu taneční výuky v old school taneční technice.

2 PŘEHLED POZNATKŮ

V této kapitole budu rozebírat historický vývoj hip hopové kultury také se zmíním o hlavních zakladatelích funkové a hip hopové hudby. A stručně popíšu 4 hlavní elementy v hip hopu.

2.1 Historický vývoj hip hopové kultury

Vzhledem ke značnému počtu definic je termín hip hop poměrně málo precizní. Hip hop je pojímán jako životní styl, hnutí, umělecká forma, kultura, subkultura či scéna, přičemž mnohdy odkazuje pouze k jeho konkrétním projevům, jako jsou muzika nebo tanec.

Autor se přiklání k názoru, že hip hop je nejvhodnější pojímat komplexně jako v newyorském Bronxu (Bronx je americká černošská čtvrť, ve které sídlí mnoho pouličních gangů) začátkem 80. let 20. století vzniklé spojení čtyř uměleckých žánrů, jimiž jsou takzvané hlavní čtyři elementy hip hopu, tj. deejaying (DJing), rap, graffiti, breakdance, a zároveň jako zahrnující specifickou módu, slang a určitý postoj (Hebdige 2004, 223).

Všechno hudební a taneční dění osmdesátých a devadesátých let je nazýváno hip hopovou kulturou s životním stylem určité části mládeže. Tak jako při nástupu předchozích vln, je hip hop důraznou odpovědí mladých, převážně černých Američanů, na dnešní svět prostoupený moderními technologiemi. Hip hop pulzuje rytmy velkoměst, jejich podzemím, dopravními uzly, ale i všemocnými mediálními silami, jež vládnu mimo veškerou kontrolu ekonomicky zúčastněných. Kromě rapu, který je mnohem starší, vznikaly všechny součásti hip hopu v Americe již v sedmdesátých letech (Balaš, 2003, 51).

Fiedler (2003, 4) na konto hip hopové kultury dodává: „Hip hop existuje již více než třicet let. Veškeré formy umění, které spontánně vznikly na ulici, ovlivnily kulturu i hudební směry na celém světě. První náznaky hip hopu se u nás objevují začátkem osmdesátých let. Po pádu totalitního režimu se hip hopová kultura plně rozvíjí.“

Další důležitou základnou bylo Los Angeles. Rozvíjel se zde hudební směr, který oslovil mnoho mladých lidí, zejména afroameričany – tzv. breakbeat. Tento styl hudby využívá tzv. zlomové okamžiky. Zakladatelem tohoto směru byl jamajský DJ Kool Herc (DJ = dý džej nebo-li diskjockey, je osoba, která vybírá a pouští hudbu). DJ Kool Herc (Obrázek 1) je považován za otce hip hopu (Anonymous, 2012 a).

Nesmíme opomenout, že v 60. letech zasáhl Ameriku hudební styl, který měl na hip hopovou kulturu velký vliv tzv. FUNKY music. Tato hudba měla přímou vazbu na hip hopovou scénu. Za krále funky je považován James Brown (Obrázek 2). Jeho hudba měla přímý vliv na vývoj rapové hudby a hip hopové kultury. To, co se v šedesátých letech nazývalo soul, v sedmdesátých funk a v osmdesátých rap, je opravdu silně ovlivněno právě Brownem a jeho pojetím hudby a tance. Snad žádný jiný umělec v historii hudby nemá tolik čestných přívlastků jako právě tento muž. Bývá různě označován např. jako: „Soul Brother Number One“, nebo Mr. Dynamite“ (Fiedler, 2003).

Obrázek 1. DJ Kool Herc (<http://www.theboombox.com>)

Obrázek 2. James Brown (<http://www.bomba.cz>)

2.1.1 Hip hop a hudba

Hip Hop je styl populární hudby. Mezi dva hlavní elementy patří DJing a rap. Tato hudba vzniká spojením těchto dvou prvků a to tak, že Dj mixuje rytmus a rapper (též označovaný jako MC

= Master of Cremony) do nich vkládá verše. Dnes rozdělujeme americký hip hop na čtyři hlavní kategorie:

- **East Coast** – Východní pobřeží USA, především New York. Nejznámější rappery jsou 50 cent, Jay-Z, DMX, Missy Elliott.
- **West Coast** – Západní pobřeží USA, hlavně stát kalifornie a oblast Los Angeles. Nejznámější rappery jsou Snoop Dogg (Obrázek 3), The Game a další.
- **Dirty South** – Jihovýchod USA. Nejznámější představitelé jako jsou Lil Wayne, Lil Jon, Pitbull, Akce Hood.
- **Midwest** – Středozápad USA, města Detroit a Chicago. Neznámější interpreti jsou Eminem (Obrázek 4), Nelly, D12 a další (Anonymous, 2012 b).

Obrázek 3. Snoop Dogg (<http://www.osobnosti.cz>)

Obrázek 4. Eminem (<http://foto.osobnosti.cz>)

Balaš, (2003, 76 - 77) uvádí, kolik druhů rapu můžeme rozlišit v hudebních proudech hip hopu:

- **Alternative rap** - hranice tohoto druhu jsou neostré a jeho představitelé nelze zařadit do specifického hudebního žánru.

- **Bass rap** - jeho texty se točí okolo sexu a produkuje i mnoho instrumentálních skladeb.
- **Crossover rap** - je nejkrotší formou hip hopu. Je více popově zaměřený, méně konfliktní a má široké publikum.
- **East coast rap** - funkově zaměřený styl. Navíc má silné kořeny v old school hip hopu.
- **G-funk** - populární hip hopový proud. Vyznačuje se temnou hlubokou basou, zvukem laciných syntezérů a nevýraznými ženskými sbory v pomalých rytmicko-melodických motivech.
- **Gansta rap** - je drsný oponující jak ve zvuku, tak i v textech, které jsou pochmurné, děsivé, s pravdivými příběhy o městském způsobu života a zločinu.
- **Hardcore rap**- přestože předcházel gansta rapu a g-funku, využívá vlivu obou a pokračuje přes své příznivce a fanoušky v tvrdých textech a drsném zvuku.
- **Jazz rap** - jak napovídá samo označení, jedná se o styl ovlivněný jazzem.
- **Underground rap** - vyhraněný styl zahrnující prvky různých proudů. Vyznačuje se provokujícími texty a hudebně vynalézavými umělci, kteří se ze všech sil snaží zachovat si svoji nezávislost a zůstat tak stranou hlavního proudu.
- **West coast rap** - jedná se o určitý protiklad od rapu východní části USA. Je do jisté míry pokračovatelem gansta rapu, neboť ve svých textech většinou oslavuje gangsterský způsob života.

Dalším důležitým hudebním prvkem je beatboxing. Beatbox je způsob vytváření zvuků, které imitují perkuse, což je druh bicího nástroje, a to pouze ústy. Toto hudební umění se provádí pomocí jazyka, tváří, krčních svalů a kontroly dechu. Tímto způsobem lze napodobit rytmus a zvuk různých nástrojů a tónů. Imitované nástroje jsou nejčastěji bicí, k nim jsou přidávány další zvuky jako basy, melodie, různé „hlášky“ a podobně (Anonymous, 2012 c).

2.1.2 Breakdance (B-boying)

Také breakdance vznikl ze stejného důvodu jako up-rock. Tanec se tak uplatnil jako forma náhrady násilí. Gangy svoje neshody řešily tancem, který ve volných chvílích nacvičovaly na zastřešených místech a pak s nimi vystupovaly (Balaš, 2003).

Když se b-boying stal v 80. letech módou, byl mu přidělen název breakdancing. Pojmenovali ho tak kulturní nezasvěcenci, kteří mu chtěli dopřát širší působnost. Kdo přesně

odstartoval tuto změnu a proč měl být název breakdance působivější než název b-boying, zůstalo ztraceno v historii. Nicméně dnes je používání označení b-boying ukazatel hodnověrnosti, zatímco pojem breakdance je spojený se zneužíváním, vykořisťováním, pohrdáním a ignorováním původu tohoto tance. Kromě této obecné spojitosti s komercialismem je pojem breakdance ještě více problematický na praktické úrovni. Na rozdíl od b-boyingu odkazujícího na specifický styl tance, který se rozvinul v 70. letech v New Yorku, breakdance je často používán jako pojem označující nejen b-boying, ale také popping, locking, boogalooing, a jiné tzv. funk-styles, které pochází z Kalifornie (Schloss, 2009).

Tanečníci breakdancu zavedli v 70. letech nový styl oblékání, který k b-boyingu neodmyslitelně patřil. Tanečník potřeboval oblečení, které by neomezovalo jeho výkon. B-boyové si oblékali joggingové soupravy tmavých barev raději než rifle. Toto oblečení je dobré ze dvou důvodů: svaly zůstávají neustále prohřáté a relaxují, tím je pohyb lépe zdůrazněn. Volnější trika s kapucí chrání tanečníka např. při točení na hlavě nebo na zádech. Většina tanečníků má na svém sportovním oděvu napsané logo své skupiny, nebo alespoň svoji přezdívku. Velmi důležitá je také obuv s neklouzavou podrážkou, což tanečnickovi umožňuje přizemní akrobacii a různé skoky se salty. Nežřídko můžeme u tanečníků breakdance vidět i různé pomůcky – vycpávky, chrániče, ochranné přilby, silikonové spreje aj. (Fiedler, 2003).

2.1.3 Graffiti

Graffiti je nejstarší element hip-hopu. Graffiti, ve formě jmen (tagů), symbolů či obrázků psaných sprejem nebo fixem na veřejných místech, se objevilo v New York City již na sklonku 60. let a tamní gangy s ním vyznačovaly svou teritoriální působnost. Rozmach graffiti souvisel s uveřejněním reportáže v New York Times o mladíkovi řeckého původu, jehož křestní jméno a číslo ulice, v níž žil ve Washington Heights, posloužilo pro vznik přezdívky TAKI 183. Díky svému povolání poslíčka navštěvoval různé čtvrti a ve všech zanechával své podpisy, což představovalo inspiraci pro jeho sousedy.

V polovině 70. let již nebylo graffiti pouhou otázkou taggování, ale vyvinula se komplexní podoba graffiti, individuální styly, různé formy, techniky a objevení nových míst pro graffiti, zejména metra, za účelem zvýšení viditelnosti děl a tím pádem také identity a statusu jejich autorů – writerů a crews (Rose 1994, 41 – 43).

Původ graffiti sahá až k počátkům historie člověka. Byly nalezeny už na egyptských monumentech či na zdech v Pompejích. Toto slovo pochází z italského „grafficar“ neboli kresby,

„škrábanice“ či zprávy, které jsou malované na zed'. Je mnoho graffitových stylů, které se vyvíjí po celém světě. Mezi ty nejznámější patří: THROW-UP (Obrázek 5), TAG STYLE (Obrázek 6), BLOCKBUSTER STYLE, SIMPLE STYLE, WILD STYLE, 3D STYLE, OWN STYLE aj. (Fiedler, 2003).

Obrázek 5. Throw-up style graffit (<http://wildstyle-artist.blogspot.cz>)

Obrázek 6. Tag style graffit (<http://indograffiti.blogspot.cz>)

Tato problematika je určitě horoucně diskutovaným tématem. Vždy byla a určitě nadále zůstane. Toto umění by podle mého názoru mělo být pozdviženo, ale samozřejmě jen do určité míry. Lidé, kteří se tomuto tématu věnují, by měli mít prostor projevit se ve svých tvorbách, ale jen na určitých prostorách, které nijak nečiní škody a neničí památky nebo např. dopravní prostředky jako jsou vlaky a tramvaje. I když to je možná záměr umělců, kteří graffiti tvoří. Jelikož bez náležitých komplikací, by postrádali potřebný adrenalin. Jejich cílem je nejspíše vystavit své umění co nejvíce lidem, a proto se nezabývají místem nebo plochou, na které tuto činnost vykonávají.

2.2 Hip hop v Česku

Popularita hip hopu se brzy projevila v zemích mimo USA a v současnosti lze tvrdit, že se jedná o takřka globální fenomén. S přihlédnutím k výzkumu některých mimo amerických hip hopových

scén by bylo ovšem správnější použití termínu globální, neboť hip hop je ze své povahy otevřený jiným kulturním vlivům. Obecně lze říci, že se hip hop dostal do Česka prostřednictvím německých médií. Za počátek českého hip hopu je dnes považováno demo Jižák pražské kapely Manželé z roku 1984 (Walach, 2009).

Hip hopovými průkopníky se v České republice stala skupina PSH a legendární Raper Orion. Mediálně známější se však stala až skupina Chaozz, která se se svými písněmi (Policiééé, Z Prdele klika a Vodopády) dostala až na první místa v komerčních hitparádách. Český hip hop je kritizován za kopírování americké produkce. Není divu, v USA hip hop vznikl a je zde tedy nejvyspělejší.

První nekomerční hip hopovou deskou (pokud pomineme kompilace) je v roce 2001 repertoár od PSH. Ten odstartoval příliv nových hip hopových desek. V tomtéž roce vyšla deska Syndrom Snopp-Syndrom Separace. O rok později vydávají CD pražští Indy & Wich a rapper Phat. V roce 2004 vychází CD kontroverzních Supercrooo (Phat&Hack). Hudební vydavatelství album nejprve odmítla vydat pro obscénnost. Právě Supercrooo, PSH a label P.A.trick records lze považovat za hybnou sílu českého hip hopu. Hip hop do ČR pronikl hlavně po stránce výtvarné. Mladí lidé začali po revoluci jezdit do Berlína, který byl jedním z nejzmalovanějších měst na světě, kde spatřili fenomén graffiti (Anonymous, 2012 d).

Podle Fiedlera (2003, 4) se první náznaky hip hopu u nás objevují začátkem osmdesátých let. Po pádu totalitního režimu se hip hopová kultura plně rozvíjí. Vzhledem k tomu, že hudební průmysl a média v Čechách podporují především střední proud, přežívá hip hopová hudba především díky klubové scéně a pořádání hip hop jamů a b-boys battlů po celé republice.

2.3 Sdružení Czech Dance Organization (CDO)

Nejznámější a nejpočetnější taneční organizací v České republice je sdružení Czech Dance Organization (CDO, o. s.). Toto sdružení vzniklo v roce 2007 a navázalo na další občanská sdružení, která se starají zpravidla o stejnou činnost. Tato organizace má však dlouholetou historii. CDO je členem International Dance Organization (IDO), což je nejznámější světová taneční organizace, do které mohou být tanečníci nominováni. V roce 2012 se předpokládá, že účast českých tanečníků a tanečnic na mezinárodních soutěžích vzroste o cca 20 % a již nyní se mohou členové CDO pyšnit 18 tituly mistrů Evropy a 7 tituly mistrů světa (CDO občanské sdružení, 2007).

2.3.1 Obecná pravidla soutěží

Soutěže se dělí z hlediska možnosti přihlášení se na soutěže:

- otevřené,
- pro zvané (nominované).

Soutěže se dělí z hlediska možnosti účasti na soutěži na soutěže:

- řádných členů CDO,
- členů i nečlenů CDO.

Soutěže se dělí z hlediska typu soutěží na soutěže:

- pohárové soutěže (např. Hobby),
- soutěže ligy (Extraliga a Zemská liga),
- nominační soutěže,
- mistrovské soutěže.

Hodnotící systém soutěží

Na všech soutěžích CDO, není-li propozicemi určeno jinak, se používá až po semifinále (včetně) trojdimenzionální systém hodnocení (dále jen „3D“) v kombinaci s křížky. Porotce je povinen v každém soutěžním kole udělit požadovaný počet křížků sestupně v závislosti na počtu udělených bodů.

Ve finále se používá trojdimenzionální systém hodnocení kombinovaný se skating systémem, není-li tímto dokumentem nebo propozicemi určeno jinak. Při soutěžích na hudbu organizátora se v hodnocení „3D“ (T – technika, C – choreografie, I – image) užívá pouze jedna známka – „souhrnná“. Hodnotí se zvlášť každá věková kategorie (Tabulka 1).

Věkové kategorie

Mini	max. 8 let	-
Děti	8 - 11 let	DVK
Junioři	12 - 15 let	JVK
Dospělí	16 a více let	HVK

Tabulka 1. Rozdělení věkových kategorií u Mistrovské Ligy

Vysvětlivky:

DVK – dětská věková kategorie

JVK – juniorská věková kategorie

HVK – hlavní věková kategorie

Do formací mistrovské ligy je možné zařadit i soutěžící max. o 2 roky mladší než je daná věková kategorie. Podmínkou je, že tito soutěžící mohou tvořit max. 50 % z celkového počtu soutěžících ve formaci (Tabulka 2).

Děti	max. 11 let	Výjimka: i o 1 rok starší
Junioři	12 - 15 let	Výjimka: max. o 2 roky mladší nebo 1 rok starší
Dospělí	16 a více let	Výjimka: max. o 2 roky mladší

Tabulka 2. Rozdělení věkových kategorií u Národní a Zemské Ligy

2.3.2 Pravidla soutěžních disciplín v hip hopu

Sóla

Při této disciplíně vystupuje 1 muž či žena. Délka vystoupení trvá 1 minutu. Tanec je prováděn v tempu 24 – 28 taktů za minutu. Charakteristika tance zahrnuje různé nové taneční styly, částečně hype dance, new - jack - swing, jammin atd. doplněné tvůrčími prvky jako jsou zastavení, záblesky, rychlé (hbité) pohyby, popin, taneční gagy, vychytávky apod. Prvky electric boogie mohou být předvedeny, ale nesmí dominovat. Povolené a doporučené figury a pohyby jsou akrobacie, včetně typických prvků breakdance.

Dua

Počet tanečníků je 2 (muž - muž, žena - žena, muž - žena). Délka vystoupení je 1 minuta při tempu: 24 – 28 taktů za minutu. Charakter tance zahrnuje různé nové taneční styly, částečně hype dance, new – jack swing, jammin atd. doplněné tvůrčími prvky jako jsou zastavení, záblesky, rychlé (hbité) pohyby, popin, taneční gagy, vychytávky apod. Prvky electric boogie mohou být předvedeny, ale nesmí dominovat. Choreografie soutěžních vystoupení by měla vycházet z tance dvojice, ne dvou jedinců, jejichž taneční projev na sebe nenavazuje. Použití synchronizovaných pohybů, stínového postavení, zrcadlových pozic a propojení těchto prvků je vysoce hodnoceno. Povolené a doporučené figury a pohyby jsou akrobacie včetně typických prvků breakdance, ale nesmí dominovat. Zakázané figury: v mini a dětské věkové kategorii jsou zakázány zvedané figury.

Malé skupiny

Počet tanečníků: 3 - 7. Délka vystoupení: 2 minuty při tempu 24 – 28 taktů za minutu. Charakteristika tance zahrnuje různé nové taneční styly, částečně hype dance, new - jack - swing, jammin atd. doplněné tvůrčími prvky jako jsou zastavení, záblesky, rychlé (hbité) pohyby, popin,

taneční gagy, vychytávky apod. Prvky electric boogie mohou být předvedeny, ale nesmí dominovat. Choreografie soutěžních vystoupení by měla vycházet z tance malé skupiny, ne jedinců, jejichž taneční projev na sebe nenavazuje. Taneční různorodost, originalita, využití hudební předlohy, pohybová náročnost jsou vysoce oceňovány. Stejně tak použití synchronizovaných pohybů, stínového postavení, zrcadlových pozic a propojení těchto prvků včetně choreografického členění a práce s prostorem. V případě narušení tanečního výkonu soupeřů, či jejich ohrožení, je tato skutečnost přítěží při hodnocení. Povolené a doporučené figury a pohyby: akrobacie včetně typických prvků breakdance, ale nesmí dominovat.

U všech těchto disciplín by měli tanečníci mít estetické, vkusné oblečení, které odpovídá věkovému zařazení. Dále jsou zakázány veškeré rekvizity a kulisy, ale tanečník smí tančit se vším, co je součástí kostýmu (manipulovat, převlékat, nadhazovat, apod.). Součást kostýmu nesmí odložit. Hudbu zajistí pořadatel soutěže, v hip hopovém stylu. A Hip Hop je většinou tančen v osminkovém rytmu.

2.4 Soutěžní disciplíny

Dělení:

- Mistrovská Extraliga.
- Národní II.liga.
- Zemská III. Liga – Choreografie rekreačního tance.

Těchto disciplín je celá řada, ale nejzajímavější bývají například Street dance show formace, Hip hop formace a Street dance choreografie (CDO občanské sdružení, 2007).

2.5 Psychosociální aspekty tance

Tanec se řadí mezi estetické disciplíny. Má samozřejmě vliv na tělesnou stránku, ale významně působí také na psychickou složku osobnosti. Tanci se člověk může věnovat jak rekreačně, tak na profesionální úrovni. Záleží na motivaci, tréninku a hlavně času, který této činnosti věnujeme. Tanec nás může určitým způsobem povzbuzovat a hlavně nám zlepšovat špatnou náladu. Má velice pozitivní účinek na prožívání člověka a určitě zde hrají velkou roli endorfiny. Záleží také na náladě člověka. Tanečník, který je šťastný a daří se mu, má pozitivní myšlenky, vydá ze sebe více energie než sklíčený a mrzutý člověk. Tanec se sice řadí mezi specifické sportovní disciplíny, ale je to především umění, které zaujímá svou estetickou a pocitovou stránkou.

Umění je prostředkem zobrazování zážitků v esteticky uspořádaných tvarech a jsou pro něj důležité tři požadavky: sebevyjádření, zobrazení a estetické uspořádání. Při tanci se nejvýrazněji zapojuje propriorecepce, uvědomování si pohybu na podkladě informací přicházejících ze svalů a šlach, avšak nepodílí se na vnímání sama. Umění má také mnoho funkcí. Patrně nejbohatší jsou funkce psychologické, mezi které patří funkce kognitivní, expresivní, formativní a výchovné, abreaktivní, emocionálně motivační, psychoterapeutické a další (Kukla, 2008, 42).

Tanec je pro lidi stejně přirozený jako hra, námluvy, jídlo nebo boj a často bývá pro tyto činnosti vyjádřením. Na celém světě je tanec součástí rituálů a našeho dědictví (Payne, 2011).

Rey (1947) vysvětluje účinky tance na tanečnicka i obecenstvo. Autor tvrdí, že se umělecký zážitek jeví hned trojím způsobem. Na mysli tak má *hybný* (motorický), *smyslový* (senzorický) a *sdrůžující* (asociativní) zážitek.

Hybný zážitek: považujeme jej za nejnápadnější zážitek. Hybné tělesné pochody mají veliký vliv na vědomí, zejména na citový život: „Motorické procesy jsou fyziologickým korelátém emocionálních stavů.“ (Rey, 1947, 31). Zmínit bychom měli i tzv. vasomotorické pochody, které jsou způsobeny vlivem dýchání a krevního oběhu. Tyto pochody hrají významnou roli při vzniku citových stavů. A v tanci právě ty hrají často prim.

Smyslový zážitek: tyto zážitky jsou nejdříve jednoduché. Významnou roli zde hraje stupňování zážitku. Harmoničnost se však díky vývoji dostavuje až později.

Sdrůžující zážitek: každý pohyb má nějaké vyjádření a to má pro člověka určitý význam. Jedná se o spojení jisté duševní nálady s určitou představou- dramatičuje tanec. Všechny zmíněné zážitky se vážou na osobnost samotného tanečnicka a jeho vlastního prožívání (Rey, 1947).

Účinek tance na obecenstvo je podle Rey (1947) zejména v přenosu tanečnickových zážitků na nezúčastněného diváka. Divákův duševní zážitek je skryt ve spoluprožívání s tanečnickem. Akrobatické tance může vnímat dokonce tak, že mu přináší pocit obratnosti a osvobození.

3 CÍLE A ÚKOLY

Hlavní cíl výzkumu

Hlavním cílem práce je zpracovat metodickou příručku pro old school style dance, konkrétně taneční styly (locking, electro boogie, breakdance a up-rock) a tím je více přiblížit běžné mladé populaci, která má v dnešní době mnoho možností se s tanečními styly seznámit.

Dílčí cíl

Vytvořit fotodokumentaci + video sekvence se 3 vybranými styly (locking, popping, breakdance).

Úkoly

Pro splnění daných cílů jsem si stanovila tyto úkoly:

- Provést rešerši literatury (v ČR, zahraničí).
- Charakterizovat street dance (historie, kultura, graffiti...).
- Sestavit přehled tanečních soutěží v ČR a hodnocení.
- Popsat metodiku vybraných tanečních stylů.

4 METODIKA

Na základě prostudované literatury, která souvisí s touto bakalářskou prací a dlouhodobé spolupráce s taneční skupinou Dancepoint jsem vytvořila metodickou příručku k tanečním stylům old school style ve street dance. Hlavním kritériem pro výběr tanečních stylů byla předchozí znalost a praxe těchto tanečních technik.

Náměty technik jsem zpracovala ve výsledkové části. U každého námětu je jednotlivý styl popsán. U základních prvků je také postup provedení a obrázek.

Metodické náměty byly rozděleny do čtyř tematických skupin. V první skupině se zaměřuji na taneční styl locking, který je dominantní svým rychlým provedením, vtipností a mimikou.

Do druhé skupiny je zařazeno electric boogie, se třemi podskupinami: popping, the robots a electric boogaloo style, kde tanečník používá sekané pohyby a znázorňuje „robota“.

Třetí skupinou je breakdance. Tento freestylový taneční styl klade vyšší požadavky na techniku a fyzickou kondici tanečníků.

Ve čtvrté skupině je popsán up-rock, napodobující bezkontaktní souboj mezi 2 či více protivníky.

Jednotlivé prvky a taneční styly, které jsou znázorněny na fotografiích a ve videu, jsem osobně zpracovávala ve spolupráci s tanečníky (Nikolou Ulčákovou, Adamem Chaloupkou a Michalem Polákem), kteří se jednotlivým stylům věnují nebo věnovali.

K natočení jednotlivých videí jsem měla k dispozici taneční sál v Dance Academy Prague, tělocvičnu ve Skalici a tělocvičnu na Hynaisově ulici. K natočení videí bylo použito kamery Panasonic HC-V10 a fotoaparátu Fuji a820.

Fotografie byly pořízeny v ateliéru Matěje Poláka a v tělocvičně na Hynaisově ulici. Použila jsem fotoaparát značky Panasonic Lumix GF3 a Fuji a820.

5 VÝSLEDKY

Ve výsledcích se zaměřím na popis jednotlivých tanečních stylů a přidám zde fotografie, které budou znázorňovat základní prvky vybraných stylů (locking, popping a breakdance).

5.1 Popis tanečních stylů „old school“

Hip hop jako tanec, je především pocitovou výraznou formou. Hip hop není programem vzniklým podle funkčních hledisek, nýbrž je to pohyb, který vychází zevnitř.

Hlavními taneční styly, které zařazujeme do old school, jsou:

- Locking,
- Electric boogie (Popping, The Robots, Electric Boogaloo style),
- Breakdance,
- Up-rock.

Rode (2002, 144) ve své knize píše:

„Tři tance breaking, popping a locking, se rozvinuly mezi mladými lidmi (členové gangu nebo bývalí členové gangu) z amerických velkoměstských ghett. Toto by mohlo být důvodem pro to, že různé styly byly pocíťovány jako vzájemně se doplňující k sobě. Newyorští tanečníci převzali kalifornské techniky a dále je rozvíjeli, zatímco kalifornští tanečníci začínali breakovat.“

5.1.1 Locking

Locking je na americkém západním pobřeží (hlavně v městských částech Watts a Comton, Los Angeles) zdomácnělý taneční styl. Vyrůstal během svého vývoje společně s poppingem. Za tu dobu se etablovalo dokonce souborné označení poplocking. V protikladu k poppingu je locking více taneční styl.

Pohyby jsou založeny na relativně jednoduchých rytmických krocích, které se tančily v pozdějších 60. letech na funkovou hudbu. Původ pojmu „locking“ není zcela jednoznačný. „To lock“ znamená na jedné straně „uzavřený/uzamčený“, na straně druhé může „lock“ označovat také vlasovou vlnu. Tento obraz probouzí nejspíše asociaci charakteristických lockingových pohybů, které odlišují tento tanec od všech ostatních variant. V lockingu tzv. „vyklouznou“ jednotlivé části těla z formy a opět se ihned vrátí zpět do kontrolované výchozí pozice – podobně jako zámek,

který se „otevře a poté zaklapne“. Nejtypičtější je asi točení/otáčení rameny: ruce jsou tzv. „vyhozeny“ z uvolněné pozice visící vedle těla jako pěst točivým pohybem směřovaným vně přes hlavu. Přesně stejnou cestou jedním dovnitř směřujícím točivým pohybem vedeny opět zpět. Na konci takové figury by to mělo v ideálním případě vypadat tak, jakoby se nic nestalo. Paže nesmí setrvávat v napjaté ohnuté pozici, ze které by se dala rozpoznat námaha a úsilí rychlých, předtím provedených pohybů.

Pohyby jsou často prováděny tak rychle, že divákem nemohou být opravdu postřehnuty. Pokud se k tomu přidá efekt, kdy je každá figura prováděna opět zpětně tak, že se rychle vrací do výchozí pozice, pak divák často neví, jak se to stalo a zda dobře viděl.

Dalším obrazově výstižným popisem tance je srovnání s několikadílnými figurami hraček (často jsou to psi nebo kočky) z 60. a 70. let. Tyto miniaturní figurky stojí na malém podstavci, takže je člověk může uchopit zespodu a tím uvolní napětí vláken/nitek, která drží pohromadě jednotlivé díly figurky, takže ve všech končetinách poklesnou a groteskně se sepnou. Když je člověk znovu pustí, vrátí se figurka rychle do svého původního přirozeného stavu.

V lockingu se jednotlivé pohyby zdají být nekontrolovaně měnící. Takto se však jeví pouze laikovi. Ve skutečnosti jsou všechny figury, většinou ty nejrychlejší, zcela pod kontrolou. Vyžadují často nesmírnou sílu, např. v pažích, aby byly provedeny za daného hudebního tempa v požadované preciznosti. Tento taneční styl je ve svém nepředvídatelném pohybovém průběhu a své mimice nejblíže příbuzný komiksu nebo karikatuře.

Mimika je další bezpodmínečný prvek u lockingu. Locking je v první řadě výrazový tanec, ve kterém jsou věci znázorňovány velmi přímě a často také vtipně. Ukazuje nebo pohlíží téměř přehnaně na určité předměty nebo osoby, nebo představuje bojovou scénu. Ale i nejrychlejší pohyby se dají předvádět téměř bez nehybného výrazu a vyjádří tak chlad, takže divák nenabude ani nejmenšího dojmu o námaze a nevznikne tak žádná pochybnost o převaze tanečníka.

Locking je mezi hip hopovými tanci asi nejvíce strhující variantou. Tančí se zde jednoduché kroky (jako doplnění k již zmíněným rychlým, nenapodobitelným pohybům), které diváci vizuálně také zachytí. Obzvláště živě působí zdůraznění off – beatu, mezitaktu. Tanečníci nekladou důraz na celý takt, nýbrž na mezi-intervaly, což propůjčuje celému tanci zvláštní dynamiku. V tomto stylu je vyjádřen především efekt zábavy a legrace hip hopu jako večírkové hudby.

Locking, který se zdá být na první pohled jednoduchý, si však zachovává své vlastní triky, ovšem s opačným příznakem než u stylu poppingu a breakingu. Stupeň obtížnosti lockingu bývá

často jak laiky, tak i profesionálními tanečníky podceňován. Mnoho hiphoperských tanečníků udělá v tomto ohledu zkušenosti s blahosklonnými poznámkami zástupců etablových tanečních směrů, jako jsou např. nálet nebo moderní tanec. Většina tanečníků jiných disciplín zpočátku pozoruje, když se sami osobně pokoušejí o locking, jak je často nemožné provádět stylově správně nejjednodušší kroky.

V raných 70. letech založil Don Compbell svoji první taneční kreaci the lockers. Tanečníci nosili boty na platformě, pruhovaná podkolenka, široké kalhoty, které sahaly až po kolena, pestré saténové košile s obrovským límcem, velké klobouky a bílé rukavice.

Když hip hop nabyl v 80. letech v New Yorku expandujících rozměrů, začali tanečníci breaku začleňovat popping a locking do svého repertoáru (Rode, 2002).

Locking fotografie

Mezi nejznámější prvky v lockingu řadíme: scoo box (Obrázek 7), point (Obrázek 8), guitar (Obrázek 9), double lock (Obrázek 10), funky chicken a resvol (Obrázek 11) a mnoho dalších. Tyto prvky si každý tanečník kombinuje dle své fantazie. Důležitou roli hrají gesta a mimika v obličejí.

Obrázek 7. Scoo box

Obrázek 8. Point

Obrázek 9. Guitar (na obě strany)

Obrázek 10. Double lock

Obrázek 11. Funky chicken a resvol (základní kombinace těchto prvků)

5.1.2 Electric boogie

Electric boogie zahrnuje taneční styly, které se zprvu vyvíjely samostatně. Patří mezi ně the robots, popping, electric boogaloo style a další méně významné styly, které dnes k electric boogie řadíme. Svou roli sehrála i pantomima, jejichž některé kreace tanečníci boogie převzali (např. moonwalking - "chůze vzad", pupet - "loutka"). Tento tanec by se dal charakterizovat jako směs robotických pohybů a pantomimy.

Electric boogie se stává populární, protože tanečníci se mohou lépe seberealizovat, vyjádřit osobitý styl, zařadit prvky, které jim jdou nejlépe. Variace těchto pohybů mají takřka neomezené možnosti a záleží pouze na představivosti tanečníka, co vytvoří za efekt, trik, či pózu a jak moc bude originální. Existuje velká variabilita provedení jednotlivých prvků v závislosti na pohybově - tanečních předpokladech každého jedince. Rychlost jednotlivých pohybů je možné měnit v synchronizaci s úderem v hudbě. Někteří tanečníci dokážou udělat dva až tři pohyby do jednoho beatu. Také můžeme každou taneční sekvenci zakončit freezem (zastavení v konkrétní taneční figuře). Komerční oblíbenost electric boogie pravděpodobně odstartoval kolem roku 1974 velmi mladý M. Jackson, když k hitu "Dancing Machine" předváděl pohyby robota (Fiedler, 2003).

Tanečník elektric boogie vytváří iluzi "jako by byl pod proudem", či iluzi robota a nechává putovat energii symbolicky tělem. K přejatým prvkům patří formy jako proud a voda. Jedna vlna paží vzniká tak, jako by proud vstupoval např. levou rukou tanečníka do těla a putoval přes loket, rameno, hlavu, pravé rameno, pravý loket a pak pravou rukou vystupoval z těla ven (Rode, 2002).

Podle Fiedlera (2003) každý tanečník, který chce ovládat dokonale Electric Boogie by měl ovládat čtyři základní techniky:

- Waves (vlny),
- Poppin´,
- Robotika,
- Pantomima,
- další techniky.

Waves (vlny)

Základní technika, kterou doplňují ostatní. Podává iluzi neviditelné síly putující skrze naše tělo. Buď jde o plynulý pohyb, či postupné prolamování kloubů. Vlna se tak pohybuje rozfázovaně,

např. počínaje zápěstím přes loket, rameno, druhé rameno, loket a zase končí pohybem zápěstí druhé ruky. Přidat se může i vlna trupem a vlna nohou. Tanečník tak může předvádět vlny hned v několika různých směrech i částech těla. Ti dokonalejší jsou schopni dělat vlny i v různých pózách - v leže, sedě, kleče, ale i v mostě atd. Kvalita provedení se odvíjí od správné koordinace a napojení jednotlivých pohybů. Na rozdíl od jiných tanečních prvků se jedná o velmi plynulý, fluidní pohyb. Vlna je protikladem energických a rytmických prvků.

Poppin´

"Pop" chápeme jako "zásek", který zakončuje kontrolovaný či nekontrolovaný pohyb tanečníka. Charakterizujeme tak rytmické trhavé impulsy různých částí těla prováděné napínáním a strnutím svalů, které ukončují jednotlivé pohybové kreace.

Impulsy jsou prováděny dvěma způsoby:

- rychlým puštěním zvednutých ramen dolů společně s trhaným protipohybem v předloktí,
- rychlým zatnutím svalů - svalovou kontrakcí.

Robotika

Simulace pohybu robota, koordinovaná a kontrolovaná souhra pohybů, které vytvářejí iluzi humanoida, uměle vytvořeného člověka. Jedná se o přemísťování z jedné polohy do druhé stejnou rychlostí, zakončená zásekem. Obvykle se pohybuje pouze jedna část těla, což vytváří dojem, že tanečník je pod kontrolou nějakého programu, který jej nutí systematicky provádět určité činnosti. Pro zdůraznění dokonalé fikce se používají zrcadlové brýle a stříbrná barva oblečení.

Pantomima

Ovlivnila vývoj elektric boogie, přidává tanečnímu výkonu charakter a osobitost, umocňuje tak taneční vyjádření elektric boogie. Pantomima, v opravdové divadelní podobě, se poprvé představila ve starověkém Řecku, kde za pomoci propracovaných gest umělci předváděli výjevy z každodenního života. V průběhu středověku pokračovala pantomima v bavení společnosti a svého rozkvětu dosáhla v šestnáctém století v Itálii, ve formě Commedia dell'Arte. Roku 1576 přišla skupina Italů do Francie, kde se pantomima stala nesmírně oblíbenou a přinesla mnoho tradičních gest a figur. Za největšího světového mima všech dob je považován Marcel Marceau, který se narodil ve Strasbourgu ve Francii. Vytvořil svoji vlastní legendární postavu, známou jako "Bip", nosící vysoký klobouk, z něhož trčí kytky a krátké sako.

Další techniky

Podle Fiedlera (2003) se mezi další techniky řadí:

- **The Floats** – vznášet se, plout.
- **Glides** – plynulý klouzavý pohyb dolních končetin, který vytváří zdání, že se pokoušíte někam jít, ačkoliv se ve skutečnosti pohybujete úplně jiným směrem.
- **Moonwalk (měsíční chůze)** - Představuje chůzi vpřed, ale vlastně se v reálu pohybujete vzad. Tato technika byla vytvořena mimem Marcelem Marceau, který ji popsal jako chůzi proti silnému větru. Klouzáním po podlaze v kombinaci s postavením, kdy jedna dolní končetina je na špičce, vytváříme iluzi chůze na místě, či dozadu. Existují i obměny do strany nebo složitější trojsměrné a kruhové varianty.
- **The slowmo** - Prvek, který vytváří iluzi toho, že veškerý váš pohyb je jako zpomalený záznam nějaké akce, tak jak tomu například bývá při nejrůznějších sportovních přenosech.
- **Tickin´** - "Tick" znamená tikat, je jedním ze základních pohybů, horní i dolní končetiny vytvářejí trhaný pohyb napodobující pohyb sekundové ručičky hodin. Vytváří dojem, že části těla jsou od přírody mechanické, strojové. Pohyb začíná a končí otřesem, je prováděn tenzí jednotlivých svalů těla.
- **King tut (egypt'an)** - Egypt'an je vlastně sérií póz (velmi často dělaných pro efekt proti zdi). Pózy představují výjevy lidí zobrazených v egyptských pyramidách, které jsou v rámci vytvoření tanečního pohybu účelně propojeny. Ruce i nohy pracují jakoby automaticky odděleně, ale přitom synchronně s hudbou. Umisťování rukou probíhá tak, že rameno a předloktí svírají pravý úhel a sklopené dlaně směřují buď k tělu, nebo na druhou stranu. Ruce se pak mohou v lokti otáčet nahoru a dolů, nebo lze otáčet jednou rukou okolo zápěstí. Každý pohyb je prováděn odděleně a s použitím ticku. Často také můžete vidět několik tanečníků stojících za sebou, každý s jinou polohou paží, takže to vypadá, jako kdyby člověk stojící vpředu měl mnoho rukou, které se mechanicky pohybují.
- **Pupet (loutka)** - Taneční prvek, který vytváří iluzi loutky, představuje trhavé kymácivé pohyby, často z kreací dvou tanečníků, vycházející z pantomimy. Jeden z dvojice představuje loutku a druhý jejího vodiče, který buď jakoby tahá za neviditelné provázky, anebo vede loutku přímo tahem či tlakem na jednotlivé části jejího těla přímo, čímž jí uděluje pohybové impulsy. Velice důležité je správné načasování a synchronizace pohybů obou aktérů této "loutkové hry".

- **Walls (zdi)** - Soubor pohybů rovněž vycházejících z pantomimy. Tanečník se snaží vytvořit iluzi, ve které je jakoby uzavřen v bludišti skleněných stěn, ze kterých se chce dostat ven. Pomocí posouvání se a tápání po imaginárních skleněných stěnách hledá východ ven. Pohybuje se neustále jakoby podél zdí a vizuální efekt ztvárněný rukama na "skle" doplňuje i pohybem nohou. Tento styl patří k těm jednodušším, ale velice efektním. Pro jeho zvýraznění si tanečníci obvykle oblékají pár bílých rukavic, které jsou tradiční pomůckou mimů.

5.1.2.1 Popping

Taneční forma popping vznikla v pozdních 60. letech na americkém západním pobřeží (sever Kalifornie, San Francisco) k tehdy obzvláště populárnímu elektro – funku. Popping se provádí převážně ve stoje a zakládá si na pomalých robotických pohybech.

Pojem popping (odvozen do „top pop“ = praskání/třesk/bouchání) označuje ostré a trhané, zdánlivě izolované či nesouvislé pohyby, které jsou pro tento tanec charakteristické. Aby byly tyto pohyby prováděny co možná nejpřesněji, jsou nezbytné pantomimické techniky. Pantomimu samotnou však nelze považovat za prvek tvořící styl, protože nepochází z bezprostředního životního světa tanečníků.

Robotické pohyby z televizních show, postavy ze science – fiction filmů, počítačové animace, videohry, jakož i přírodní fenomény jako voda a elektřina jsou považovány za zdroje inspirací pro tanec.

Popping je v první řadě proměna, přejmenování a s tím spojena nová interpretace známé pohybové techniky. Tato se používá proto, aby byl při pozorování vyvolán optický klam. Iluze je vlastní hlavní atrakcí tohoto stylu. Je jí docíleno přesným provedením určitých izolovaných pohybů. U tradiční pantomimy spočíval obsahový význam na zřetelném provedení neviditelných předmětů (především rukama). Tělo se v pantomimě používá jako prostředek pro ztvárnění imaginárního světa. I zde jsou předváděni roboti, avšak nejsou zde znázorňovány netělesné stavy těla, jako jsou nálady.

V poppingu se naopak vztahuje iluze na vlastní tělo, které působí v ideálním případě jako by bylo řízeno či ovládáno z dálky. Je nutné uvádět figury do souladu s hudbou. Teprve v souladu s rytmem se naplňují kritéria pro tanec. Podle Crosse (1993) byl Charlie Robot, ještě stále silně ovlivněný pouliční pantomimou. První umělec, který ztvárnil pomalý robotický pohyb v souladu s hudbou. Za dalšího objevitele poppingu je považován Sen Robot z Oaklandu, který zjemnil

techniku a zrychlil jednotlivé pohyby odpovídající tehdejší populární disko hudbě na vyšší tempo. Michael Jackson rozšířil tento styl po celém světě tím, že začlenil moonwalk (měsíční chůze) a backslide do svého programu. Michael Jackson dokázal významnou měrou zvýšit svoji popularitu díky neobyčejným poppingovým figurám. Tyto dva pohyby jsou považovány za chráněnou značku. Za jejich učitele lze považovat poplockery jménem Popping Pete a Popping Taco.

Tyto rychlé pohyby se staly od dob elektro a funku absolutně populárními. Člověk se snažil pohybovat stejně jako robot se svými mechanickými pohyby a chtěl tyto pohyby bezpodmínečně napodobit.

V poppingu je v zesílené míře předváděno ovládání těla a jeho kontrola, nikoliv však tak jako v akrobatickém breakingu díky síle a připravenosti nést riziko. Na základě pantomimického původu zde spočívá hlavní důraz na detailní práci. Díky přesnému a preciznímu vedení jednotlivých partií těla mohou být vzbuzovány iluze beztíže nebo dílkově řízených pohybů. Tanečníci jsou si vědomi skutečnosti, že i když jejich taneční styl nese nový název, využívají již známé pohyby. Vlastní akt kreativity také zde spočívá v opětovné kombinaci a individuálním ztvárnění a provedení jednotlivých součástí.

Figura, při které tanečník klesá, se snižuje ze stoje do kolen, přičemž nohy nedrží paralelně vedle sebe, nýbrž jako „X“. Až tanečník dosáhne své pozice na podlaze, znázorňují jeho nohy z perspektivy diváka velké „W“. Popping vyžaduje velice mnoho výrazů a vyzařování (Rode, 2002).

Jako ostatní streetové styly, popping je často předváděn v battlech (soubojích), kde se tanečník snaží předvést před davem to nejlepší, co umí. Hodnotí se neomezená improvizace a pohyby, které jsou málo viděny na soutěžích a představeních. Nejdůležitějším kritériem je charakter tanečníka a jeho úkolem je bavit publikum (Anonymous, 2012 e).

Popping fotografie

Popping je funky tanec a streetový taneční styl založený na technice rychlé kontrakce a uvolnění svalů, který vypadá jako křečovitý a čistý pohyb, nazývaný pop nebo hit. Tyto pohyby je nutné provádět plynule do rytmu hudby v kombinaci s různými pohyby a pozicemi. Tanečníky označujeme jako poppers (Anonymous, 2012 e).

Mezi základní prvky v poppingu řadíme: puppet (Obrázek 12), the robot (Obrázek 13), toy man (Obrázek 14), walk out (Obrázek 15).

Obrázek 12. Puppet

Obrázek 13. The robot

Obrázek 14. Toy man

Obrázek 15. Walk out

5.1.2.2 The Robots

Taneční styl the robots, je považován za první taneční formu, který determinoval vývoj elektric boogie v sedmdesátých letech. Pravděpodobně to byli roboti, objevující se počátkem 60. let v televizních pořadech typu "Lost in Space", kteří inspirovali černošské děti v Los Angeles, aby vynalezly tento druh tance. K rozvoji a propracování tohoto tance svým dílem přispěli mimové, přestože mnoho tanečnicků jejich vliv opomíná. Někdo se domnívá, že vliv pantomimy byl minimální, jiní tvrdí, že pamatují starý černobílý film, na němž Marcel Marceau předvádí "moonwalk" (měsíční chůzi) nebo "Walking against the Wind" (chůzi proti větru). Jedním z prvních představitelů byl Charlie Robot, který se objevoval v amerických televizních pořadech "Soul Train". V létě roku 1977 se ve vlastní show objevili Shields a Yarnell, dva velmi talentovaní mimové. Dělali svoji vlastní verzi Robota, kdy pohybovali pouze určitou částí svého těla a přitom klouzali (gliding) po podlaze jako kdyby stáli na kolečkách. Tato show tehdy inspirovala mnoho mladých lidí, což mělo pozitivní dopad na další vývoj.

5.1.2.3 Electric boogaloo style

Pro tento styl je naprosto typická tzv. měsíční chůze (moonwalk). Tento styl propouští energii skrze tělo prostřednictvím třesení, šubání a zlomů v loktech, zápěstích, krku, bocích a vůbec v celém těle. Electric boogaloo se více přiblížilo pantomimě, ale přesto se tato napodobenina "živého drátu elektrického proudu" neobešla bez kontroly stylu the robot.

5.1.3 Breakdance

B – boying pochází z Bronxu v New Yorku. Byl to DJ Kool Herc, nazývaný „otec hip hopu“, který poprvé použil označení b-boy pro tanečníky breakdancu (Fiedler, 2003).

Začáteční písmeno B v b-boys znamená break, jelikož tanečníci vycházející většinou z něj, když DJ prodlužoval breakové části. Později byl tanec pojmenován breakování a aktéři breakaři. Stalo se pravidlem, že každý DJ se naučil svou Crew (skupinu). Breaking vznikl ze začátku z mnoha pohybových technik, které se napřed různě kombinovaly a tak vznik tanec. Zvláště brazilská tanečně-bojová umění Capoiara formovala styl a rozvoj breaku.

Breakdance se popisuje jako první freestylový taneční styl, který zahrnuje také „drops and spins“ (otočit se kolem osy), takže klade vyšší požadavky na techniku tanečníků, udržet se v rytmu. Tanečník používá rychlé otočky, klesání k zemi a současně se musí udržet v rytmu. DJs, kteří jsou zodpovědní za hudbu na párty, začali v této době prodlužovat části hudby se znaky breaku, což

umožnilo tanečnickům více prostoru k rozvoji jejich pohybů. Taneční formy se stávaly čím dál komplexnější a z prvních tanečních figur se vyvinul celý taneční styl. Zařadily se hlavně paže a nohy, které podporovaly charakteristický průběh pohybu. Došlo k rozvoji footworku, rychlému, často kruhovou formou popisovanému postupu kroků. V Brooklynu vznikly celé, částečně pevně stanovené kombinace kroků, které se označovaly jako brooklyn rocks. Dnes vystřídaly up-rock a footwork akrobatické power moves. V počáteční fázi tvořily součást tance.

Celé předvedení je ukončeno pózou neboli zmražením. Tato tečka na závěr by měla diváka překvapit a ohromit. Zvláště těmito pózami zvanými zmražení, které jsou založeny na vizuálním kontaktu, přinese tanečník na konci vystoupení individuální známky do tance. Mimika a osobní styl přichází také v kombinaci kroků. Freezes a footwork se proto označuje, souhrnně také jako style moves. Každý tanečník usiluje o to, aby rozvinul svůj osobně-identifikační styl. To je až dodnes hlavním cílem každého hip hopového tanečníka. Všechny hip hopové tance se vyznačují velkou rozmanitostí a variabilitou (Rode, 2002).

5.1.3.1 Techniky breakdance:

- Footwork,
- Freeze,
- Toprock,
- Power moves,
- Up-rock.

Na rozdíl od lockingu a electro boogie je v breakdancu možnost vytvořit jakýsi stručný manuál, podle kterého se začátečníci mohou učit.

•Footwork

Footwork v breakdance jsou veškeré prvky prováděné na zemi. Váha těla je přenesena z větší části na ruce tak, aby gravitace nebránila nohou v rychlém plynulém pohybu. Footwork se vyznačuje rychlostí, ale na druhou stranu také nutnou přehledností pohybu, aby projev nepůsobil chaoticky, takže v tomto případě víc než kdy jindy platí z pohledu rychlosti pravidlo, že míň je někdy více.

Většina prvků není nikterak fyzicky náročná, a tak jsou hlavními kritérii hodnocení styl, rychlost, kvalita provedení a v neposlední řadě také interpretace hudby - tanečník by měl reagovat

na hudbu (tzv. vychytávat beats). Variabilita pohybů na zemi je tak obrovská, že většina footworků nemá jednotné označení. Footwork se většinou provádí v kruhovém pohybu, kdy nohy opisují kružnici nebo její část (často hodně malou) kolem rukou (jedné nebo obou). Existuje ale i spousta footworků, které se provádí na místě nebo dopředu či dozadu nějakým směrem. Záleží opravdu jen na fantazii tanečníka. Typickým prvkem této skupiny je sixstep (6 kroků tvoří kružnici) (Svitlík, 2010).

Tento prvek je základ breaku, toto b-boys dělají, když poprvé "jdou na podlahu". Začíná se v pozici předklonění těla, ruce jsou na zemi a nohy mírně rozkročeny (lehce). Tanečnickova váha spočívá na rukách a pracují nohy. Každý tanečník má svůj styl a kdo je rychlejší a technicky náročnější, ten je lepší. Základním krokem této techniky je sixstep (6 - step).

Tanečník postupuje podle těchto kroků:

Krok 1: zvednout pravou ruku a dát na to místo levou nohu a nechat ji narovnanou

Krok 2: pravá noha jde k levé, a ta se kolem ní ohne

Krok 3: levá noha se dá vedle pravé, tedy obě nohy jsou pokrčené a pravou ruku také na zem

Krok 4: pravá noha se ohne kolem levé a zvedá se levá ruka

Krok 5: levá noha jde dozadu a pravá zůstává

Krok 6: pravá noha vedle levé, obě ruce na zem a opakuje se opět krok 1

(Anonymous, 2006 f).

• Freeze neboli zmrznutí

Freeze je pojem používaný v breaku pro tzv. zamrznutí. Co to ale vlastně je "zamrznout" a jak člověk takového freezu dosáhne? Freezem v pravém slova smyslu je zastavení pohybu celého těla, takže v podstatě jednoduché freezy dělá takřka denně každý z nás na přechodech, v městské hromadné dopravě (MHD), ve škole nebo v práci a na desítkách dalších míst včetně postele (pokud tedy bez hnutí leží) aniž by si to uvědomoval.

Pravdou ovšem je, že spousta vystoupení světové úrovně začínají tanečníci ležící ve "freezu" podobnému tomu, který alespoň občas v noci zaujme každý z nás. Nicméně mezi b-boys a b-girls jsou uznávané především freezy v nejrůznějších krkolomných pozicích, přičemž platí skoro bez výjimky pravidlo: čím krkolomnější tím lepší a tím pádem i lépe hodnocený freeze

(Svitlík, 2010).

Začíná se na zemi, třeba v kleku. Znamená to chvilkové zastavení v krkolonné poloze. Provádí se zpravidla na rukách nebo na hlavě. Je mnoho způsobů. Tanečník může třeba stát na jedné ruce a druhou rukou držet nohy vedle sebe ve vodorovné poloze, nebo může stát na hlavě, rukama se přidržovat země a přitom se tak prohnout, že se patami téměř dotýká země a podobně. V poslední době se zajímavé freeze přejímá z Capoeiry.

Tanečník postupuje takto:

Pravý triceps dát přímo k pravému boku a zapřít se o něj, dále pravou ruku na zem a přenést na ní váhu, pomáhat si levou rukou a přitom zkusit zvednout pokrčené nohy, mělo by dojít k převážení a hlavy se opře o zem, po zvládnutí těchto kreací můžeme přidat – natažené nohy, zvednout levou ruku.

• **Toprock**

Není technicky obtížný a umožňuje vytvořit si vlastní styl. Začíná se ve stoje. Je základní krok prováděný na dolních končetinách. Dá se proložit třeba s lockinem.

Při nácviku toprocku postupujeme následovně:

Krok 1: skok (s poskočením) dopředu na pravou nohu

Krok 2: skok (s poskočením) zpět na levou

Krok 3: pravá noha dozadu a doleva – dojde k otočení

Krok 4: skok zpět na levou nohu což je opět výchozí pozice

(Anonymous, 2006 f).

• **Power moves**

Tento styl je založený hlavně na síle a akrobatických prvcích. Vyžadují vysokou úroveň hybnosti, rychlosti, vytrvalosti, síly a kontroly. Tento typ breakdance je obecně těžší pro začátečníky. Je to veškeré točení, vruty atd.

Power moves jsou fyzicky náročnou záležitostí a také proto často trvá i několik let, než se těžší prvek naučíte. Chce to trpělivost, než bude tělo schopno vykonat daný pohyb a vžije si jistý grif nutný pro koordinaci pohybů. Odměnou za to bude pocit, že dokážete něco, co ostatní ne, vědomí, že svým způsobem "popíráte fyzikální zákony" a s tím související těžko popsatelný pocit, že člověka ve vzduchu drží něco jiného, než jen vaše svaly. K provedení většiny prvků této skupiny

je bezpodmínečně nutné ovládat příslušné freezy, protože právě ty v naprosté většině případů tvoří výchozí pozici power moves.

Dalším důvodem, proč s tréninkem většiny power moves několik měsíců počkat, je fakt, že přeučovat se špatně naučený prvek je možná těžší, než se ho učit od začátku (Svitlík, 2010).

- **Up – rock**

Charakterizujeme jej jako bojový tanec, napodobující boj pouličních gangů, při kterém se tanečníci dostávají velmi blízko k sobě, ale nedotýkají se. Je velmi rychlý a vypadá jako souboj. Vítězem se stává ten, kdo předvede lepší a rychlejší prvky. Většinou mezi sebou bojuje celá crew (skupina), ale také „jeden na jednoho“ (Fiedler, 2003).

5.1.3.2 Základní prvky breakdance:

- **Helicopter**

Docela jednoduché a možno kombinovat se 6 - stepem. Výchozí pozice je ve dřepu, ruce před sebou na zemi mírně od sebe.

Postup: Natáhnout pravou nohu za sebe a pak s ní točit kolem sebe, ruce zvedneme (až k ní noha dorazí), levou nohou přeskočit a dojde k opakování.

- **Kneespin**

Točení na kolenu, začíná se v kleku, přednožit a rukama (švihem) se přetočit na opačnou stranu (podle nohy v přednožení).

- **Handspin** (Obrázek 16)

Točení na ruce, je dobré mít něco kluzkého pod rukou (rukáv od mikiny, rukavice...).

Postup: Začíná se na zemi, pravý loket se zapře o bok, dále levá ruka se položí na zem, natáhne se dopředu a ohne se do úhlu 90° směrem k hlavě. Nohy se natáhnou a země se dotýkají pouze chodidla, nohama se musí švihnout doleva a odrazit se rukama – mělo by dojít k roztočení.

Krčením nohou se udrží rovnováha a levou rukou dojde k roztáčení, při rychlém točení se může s levou rukou různě pohybovat (za záda, natáhnout před sebe...).

Obrázek 16. Handspin

• **L – kick** (Obrázek 17)

Trik pochází z capoeiry. Není jednoduchý.

Postup: Postavit se a dát ruce nad hlavu dále švih rukama na zem a udělat stojku na 1 ruce, nohy roznožit do úhlu 90° , aby vypadaly jako L. Nakonec vydržet pár vteřin.

Obrázek 17. L - kick

• **přetoč/ tornádo/ swipe**

Postup: Začíná se všemi končetinami na zemi, zády směrem k podlaze. Dále levá ruka jde přes pravou, rychlý švih oběma rukama na druhou stranu až na zem. Pokračuje se přetočením těla, tak že se švihne nohama, až se dosáhne výchozí pozice.

- **windmill / vrtulník** (Obrázek 18)

Točivý pohyb na zemi, přičemž nohy létají kolem tanečníka a dokola roztáčejí celý pohyb. Úplné zvládnutí tohoto prvku trvá i několik měsíců. Tento krouživý pohyb se provádí na hrudníku nebo na ramenech, ruce jsou na zemi a dávají energii. Často zakončený back spinem nebo head spinem.

Postup: Začíná se na zemi, zapře se pravý loket do boku a nohy jsou natažené na zemi, levá ruka se natáhne před sebe a poté se ohne o 90° směrem k hlavě. Začíná se točit nejprve pomalu, pak se začne zrychlovat. Roztočit se levou rukou a přitom zvedat levou nohu a to výš než pravou dojde k přetáčení na pravou stranu a použije se přetočení přes rameno na záda, pak se švihne pravou nohou pod levou a pravá ruka stále ve výchozí pozici. Švihnout levou nohou pod pravou, při pozici na boku se použije levá ruka a dostane se na pravou a tak se to stále opakuje od začátku.

Obrázek 18. Windmill

- **No-hand windmill**

Tento krouživý move se provádí na hrudníku nebo na ramenech, ruce jsou na zemi a dávají energii. Často zakončený back spinem nebo head spinem.

- **Head spin** (Obrázek 19)

Tento pohyb má velmi mnoho variací a jedná se o točení na hlavě, při kterém se dají předvádět různé druhy dalších figur. Při tomto pohybu musí být člověk opatrný, protože je zde nebezpečí poranění krční páteře a proto se doporučuje posilovat krční svaly. Pro točení na hlavě je důležité nejprve najít bod na hlavě, kde se bude tanečník točit. Tento bod je na temeni hlavy. Nalezne se tak, že se člověk zkusí postavit na hlavu a bez držení se rukama země vydrží 5 – 10 sekund v této poloze. Při točení na hlavě platí, že čím rychleji se tanečník otáčí, tím má větší stabilitu. Také je důležité použít přilbu nebo speciálně upravenou čepici. Existují 2 postupy. Je důležité držet nohy v roznožení a dodržovat stálý rytmus otáčení. Pokud člověk přiblíží nohy k sobě, zrychlí se otáčení

a zbytečně se udělá mnoho otoček rychle za sebou. Ale tento postup je pro naučení špatný a zbytečně se zkazí styl otáčení. Zpravidla se dělají 2 a více otáček a po několika odrazech se člověk může pustit rukama země a využít setrvačnosti k točení se bez dotyku rukou země.

1. postup: postavit se na hlavu tak, aby tanečník stál na temeni hlavy a ruce měl opřeny o zem prsty směrem od hlavy. Nohy co nejvíce rozkročeny a v kyčlích lehce ohnuty vpřed. Neměly by směřovat přímo nahoru při pohledu z profilu. Dále levou nohou nabrat švih před tělo a pravou posunout lehce vzad. Švihnout nohama tak, aby se tanečník otočil zhruba o jednu otočku a dotýkal se přitom rukama země. Ruce jsou již na zemi a nohy „dojíždí“ těsně za tělem. A znovu se snažit poslat tělo dále a opět se po 360° chytit země. Tyto kroky může pak tanečník opakovat.

2. postup: postavit se na hlavu jako u varianty první, posunout nohy bez jakéhokoliv švihu směrem za levou nohou a držet je stále ve stejné vzdálenosti od sebe. Po 90°- 180° otočení snažit se předběhnout rukama a tělem nohy. Tanečník by se měl snažit chytit co nejdále a hlavně se opřít o ruce. A toto opakovat (Anonymous, 2006 f).

Obrázek 19. Headspin

- **Suicide**

Tanečník stojí vzpřímeně a spadne dozadu např. po saltu, tak že to vypadá, jako by spadl naplocho na zem, napřed padají chodidla a předloktí.

- **Spider**

Tanečník zkříží obě nohy za zády, kdy kolena leží na ramenech, bérce se „potácí“ dopředu. Váha je na chodidlech nebo rukou.

- **Turtle / želva** (Obrázek 20)

Pohyb, při kterém tanečník balancuje na ruce, záda jsou lehce prohnutá, paže jsou napnuté před rameny, nohy mírně zaháknuty vzadu. Váha přechází z jedné ruky na druhou, volná ruka se točí, vzniká krouživý pohyb. Může mít několik podob: točící, skákaná nebo chozená.

Obrázek 20. Turtle

- **Back spin** (Obrázek 21)

Rychlé točení na horní části zad, rychlost se dostane přes kruhový pohyb nohou ve vzduchu a nohy jsou u sebe (Rode, 2002).

Obrázek 21. Back spin

- **Swipes** (přetočení)

Těžko popsatelný pohyb, ale základní variantu se většina lidí naučí poměrně rychle.

- **Flares / kola** (Obrázek 22)

Tento pohyb se česky nazývá větrná kola a vypadá tak, že b – boy stojí na ruce a nohy mu střídavě „lítají“ okolo těla.

Obrázek 22. Flares

- **2000's / dvoulitr** (Obrázek 23)

Točení na obou rukách ve stoji na ruce, kdy 1 ruka leží na druhé.

Obrázek 23. Dvoulitr

- **1990's / devítka** (Obrázek 24)

Točení na 1 ruce ve stoji na rukou.

Postup pro pravou ruku: nejdříve se tanečník musí rozhodnout, na které ruce se bude otáčet. Začíná se z rozkročení, je třeba se předklonit, položit levou ruku na zem a zároveň zakopnout pravou nohu směrem nahoru. Potom se člověk musí opřít o pravou ruku a dostat do vzduchu i levou nohu. Po přenesení váhy na pravou ruku a sražení nohou k sobě se využije švihová noha k otočení ve stoji na jedné ruce.

Obrázek 24. Devítka

- **Hallos / koruny**

Otáčení po temeni hlavy s oporou rukou. Představte si to jako něco mezi Vrtulníkem a Headspinem. Koruny se tomuto pohybu říká hlavně proto, že se provádí na hlavě přesně v místě, kde si člověk nasazuje korunu. Jedná se o prvek, který vypadá jako něco mezi točením na hlavě a vrtulníkem. Tanečník vlastně stojí na hlavě pod úhlem 45° a točí se jako ve vrtulníku po směru hodinových ručiček (Anonymous, 2006 f).

- **Air Tracks / vruty**

Přeskakování ve stoji na rukou s roznožením. Popravdě řečeno, je akrobacie spíše samostatnou disciplínou, ale k tomuto tanečnímu stylu neodmyslitelně patří. Nevím o sportu, bojovém umění, ani jiné aktivitě, kde by se uplatňovala v takové míře jako v breaku, zařazují ji jako jeden z jeho podskupin. Patří sem nejrůznější přemety, salta a kopy přejaté hlavně z gymnastiky a bojových

umění. Salta pak mohou být ještě „okořeněna“ vruty a kopy rotací (klasicky 360° nebo 540°). V breakdance jsou využívány především tyto prvky: kotoul letmo, přemet stranou, rondát, přemet vpřed, vzklopka, flik (přemet vzad), butterfly kick, butterfly twist, kop s rotací 540°, arab, salto vzad, flashkick, salto vpřed (Svitlík, 2010).

5.1.4 Up-rock

Up-rock je předchůdcem dnešního b-boyingu. Vznikl již v šedesátých letech v Brooklynu v New Yorku. Up – rock byl inspirován i capoeirou, která vychází z podobného základu. Právě up – rock byl pravděpodobně první formou breakingu a vzešlo z něj mnoho dalších tanečních pohybů (Fiedler, 2003).

Up-rock je kategorií, která začala vznikat jako úplně první v celé dlouhé historii breakdance. Tvoří totiž jakousi podstatu celého tance, kterou je arogance, sebevědomí, výzva a ukázat převahu nad soupeřem. Up-rock je technikou napodobující souboj mezi 2 nebo i více protivníky. Důležité ovšem je, že celý souboj probíhá naprosto bezkontaktně. V současnosti up-rock zastává úlohu vstupního elementu do battlu, představující výzvu soupeře, nebo se provádí, a to možná ještě častěji, v kombinaci s toprocky a společně tak tvoří taneční základ breakdance.

Up-rock má spoustu forem, které si každý tanečník vymýšlí sám nebo alespoň dává kousek sebe do okoukaných kroků. Typické jsou různé druhy kopů nebo jejich náznaků v kombinaci s poskoky nebo výpady (Svitlík, 2010).

Gangy dělají up – rockové taneční souboje skupin, tzv. battly. Skupina, která má nejlepší tanečníky, vítězí (Fiedler, 2003, 50).

6 ZÁVĚRY

Hip hop, který vznikl v sedmdesátých letech v USA, představuje velmi rozsáhlou kulturu, do které spadá tanec, hudba a umění. Mnoho mladých lidí se touto tematikou zabývá. Dá se říci, že se s ní setkáváme denně na internetu, v televizi či rádiích. Tato kultura v sobě skrývá velkou rozmanitost, ale na druhou stranu dodržuje určitá pravidla, např. co se týká stylu oblékání (typické je volné a pohodlné oblečení s „kšiltovkou“ na hlavě), hudební rapové scény či tance.

Hlavním úkolem práce je přiblížit hip hopovou kulturu veškeré populaci, která o těchto věcech příliš neví a pomoci začátečnickům nahlédnout do tohoto světa. Lidé by se měli na tuto bohatou kulturu podívat také z té lepší stránky a nejen jako na pubertální rozmach mladých osob. Dnes již existuje spousta lidí, kteří se touto problematikou zabývají, a já patřím mezi ně. Proto jsem se rozhodla sepsat tuto práci, která by měla tematiku rozšířit. Především co se týká „old school style“ tanečních technik, kam řadíme hlavně locking, electric boogie a breakdance.

Dnes se již mnoho tanečních skupin snaží šířit své umění mezi nové jedince. Pořádají se různé soutěže ať už v jednotlivcích nebo skupinách, kde jsou tito tanečníci hodnoceni. Dále se připravují taneční workshopy, na které jsou zvaní lektoři nejrůznějších tanečních stylů a předávají své zkušenosti novým mladým tanečnickům.

Jen je možná smutné, že se taneční umění neřadí mezi sporty, jelikož dosáhnout opravdu skvělých výkonů a souhry trvá hodně dlouho a vyžaduje velmi intenzivní nasazení v tréninku. Tanečníci musí spoléhat nejen na svůj skvěle podaný výkon, ale hlavně si celá taneční skupina musí důvěřovat a být zcela přesná, jako by tančilo jedno tělo. Nesmí vypadnout z rytmu hudby a dát najevo že něco nezvládne. Tanečnickům nesmí chybět tzv. „zdravé sebevědomí“ a projev, při kterém divák užasne.

Na základě rešerše odborné literatury, článků z internetu, vlastní praxe a spolupráce s tanečnicí (Michalem Polákem, Nikolou Ulčákovou a Adamem Chaloupkou) vznikla tato metodická příručka pro „old school style“ hip hop taneční styly, která by měla obohatit nové zájemce hip hopu. Tato práce je doplněná také video sekvencí. Na CD se nachází tři taneční styly – locking, popping a breakdance.

7 SOUHRN

V bakalářské práci jsem se zaměřila na taneční styly v hip hopu a to konkrétně na old school style do kterého řadíme čtyři základní taneční styly: locking, electric boogie (popping, the robots, electric boogaloo style), breakdance a up-rock. Snažila jsem se každý taneční styl jednotlivě přiblížit a popsat tak, aby byla zřejmá a jasně viditelná rozlišnost mezi nimi. K vybraným stylům jsem zařadila fotografie základních prvků pro představu. Každá póza, která je na fotografii znázorněna má svůj konkrétní název. Tento svět tance si žije svou vlastní terminologií, která je odlišná od běžně užívané. Využívá opisu pro tanečníky bez tzv. vzdělání.

V přehledu poznatků se čtenář dozví něco o hip hopové kultuře a vývoji historií, dále se seznámí s hlavními představiteli a ostatními elementy jako jsou (beatboxing, rap, breakdance a graffiti), které tuto rozmanitou tematiku doprovázejí. Stručně je popsán hip hop v České Republice. Dále se zde zmiňují o pravidlech soutěží, rozdělení jednotlivých kategorií a disciplín prostřednictvím občanského sdružení Czech Dance Organization. Poslední část přehledu poznatků je zaměřena na psychosociální aspekty tance. V další kapitole jsou stanoveny dílčí cíle a hlavní úkoly práce.

Ve výsledcích, jsou rozebrány, jednotlivé taneční styly a jejich podskupiny. Jsou zde uvedeny a popsány základní prvky, které čtenář vidí na fotografiích a také taneční techniky (především u breakdancu). Kapitola breakdance v sobě zahrnuje postup pro nácvik jednotlivých technik a kroků.

Tato práce je také doplněná video sekvencí se třemi zvolenými tanečními styly (locking, popping a breakdance) proto, aby byla viditelná rozdílnost mezi těmito třemi tanečními styly.

8 SUMMERY

In my bachelor thesis I have focused on style sof hip hop, contretely old school that consists of four basic styles: lockingm eketric boogie (popping, the robots, elektrik boogaloo style), breakdance a up-rock. I have tried ti cover differences among them. I have also addend some photos to give the reader basic idea of basic elements. Each photo has its own name. This world of break dance has its own langure different from the commonly spoken one. It uses descriptive way to name poses and motions.

In the overview of findings the reader can read hip hop culture and history, the main performers and other elements such as beatboxing, rap, breakdance and graffiti, which accompany this variol theme. There has been briefly described hip hop in the Czech Republic. Furthermore I have written about rules of competitions, division of categories and disciplines by means of civil association Czech Dance Organization. The last part of the overview of findings is focused on psychosocial aspects of dance. In the next charter there are set partial targets and main targets of the thesis.

In the part there are described several dancing styles and its substyles. There are introduced and described basic features that a reader can see on the photos, and dancing techniques (especially the breakdance ones). The breakdance charter contains directions how to practice certain techniques and steps.

This thesis also contains a video with free chosen styles (locking, popping and breakdance) for an obvious demonstrativ of differences between those free dancing styles.

9 REFERENČNÍ SEZNAM

- Anonymous. (2012 a). *Hip hop*. Retrieved 5. 11. 2012 from the World Wide Web:
http://cs.wikipedia.org/wiki/Hip_hop
- Anonymous. (2012 b). *Americký hip hop*. Retrieved 11. 10. 2012 from the World Wide Web:
http://cs.wikipedia.org/wiki/Americk%C3%BD_hip-hop
- Anonymous. (2003 c). *WiseGEEK clear answers for common questions*. Retrieved 2. 5. 2012 from the World Wide Web: <http://www.wisegeek.com/what-is-beatboxing.htm>
- Anonymous. (2012 d). *Hip hop v ČR*. Retrieved 3. 2. 2012 from the World Wide Web:
<http://www.bball.estranky.cz/clanky/hip-hop-v-cr.html>
- Anonymous. (2012 e). *Dance life expo 2012*. Retrieved 11. 10. 2012 from the World Wide Web:
<http://www.dancelifeexpo.cz/styl/poppin/>
- Anonymous. (2006 f). *Breakdance*. Retrieved 12. 11. 2012 from the World Wide Web:
<http://breaklux.webgarden.cz/breakdance>
- Balaš, R. (2003). *Tance 20. století*. Olomouc: Hanex.
- Czech Dance Organization. (2007). *CDO občanské sdružení*. Retrieved 1. 11.2012 from the World Wide Web: <http://www.czechdance.org/>
- Fiedler, M. (2003). *Hip hop forever*. Olomouc: Hanex.
- Frömel, K. (2002). *Kompendium psaní a publikování v kinantropologii*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.
- Hebdige, D. (2004). *Rap and Hip-Hop: The New York Connection*. In Forman, M. – Neal, M. A. *That's the Joint! The Hip-Hop Studies Reader*. New York, Routledge.
- Kukla, J. (2008). *Psychologie umění*. Praha: Grada.
- Payne, H. (2011). *Kreativní pohyb a tanec ve výchově, sociální práci a klinické praxi*. Praha: Portál.
- Rode, D. (2002). *Breaking. Popping. Locking. Tanzformen der Hiphop – kultur*. Marburg: Tectum Verlag.
- Rose, T. (1994). *Black Noise. Rap Music and Black Culture in Contemporary America*, Middletown. Wesleyan University Press.

Rey, J. (1947). *Jak se dívat na tanec*. Praha: Nakladatelství: Vyšehrad.

Schloss, J. G. (2009). *Foundation: b-boys, b-girls, and hip-hop culture in New York*. Oxford University Press.

Svitlík, J. (2010). *Break dance*. Retrieved 28. 10. 2012 from the World Wide Web: <http://tsvoila.cz/kurzy-break-dance/break-dance/index.htm>

Walach, V. (2009). *The Perspectives of extreme right-wing hip-hop in the Czech Republic*. Retrieved 1. 2. 2012 from the World Wide Web: <http://www.rexter.cz/wp-content/issues/2010/01/rexter-3.pdf>